

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobcu *Ž.*, *zastúpeného advokátom Mgr. I. P.*, proti žalovanému **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí žalovaného č. I228/5762-108532/2009/992019-r zo dňa 29.septembra 2009 v spojení s rozhodnutím č. I/228/5762-123593/2009/992016-r zo dňa 11.novembra 2009, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/86/2009-72 zo dňa 17. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/86/2009-72 zo dňa 17. júna 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 151,65 € na účet jeho právneho zástupcu Mgr. I. P. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 21 S 86/2009-72 zo dňa 17. júna 2010 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozhodnutia žalovaného č. I228/5762-108532/2009/992019-r zo dňa 29.septembra 2009 v spojení s rozhodnutím č. I/228/5762-123593/2009/992016-r

zo dňa 11.novembra 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 686,83 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. I/228/5762-108532/2009/992019-r zo dňa 29.septembra 2009 v spojení s rozhodnutím č. I/228/5762-123593/2009/992016-r zo dňa 11.novembra 2009 zmenil rozhodnutie správcu dane z nehnuteľností mesta Tvrdošín č. 000018/2004P-3, číslo konania 000018/2004 zo dňa 10.decembra 2008 tak, že vyrubenú daň z nehnuteľností zmenil zo sumy 11.790,71 € na sumu 6283,17 €; z toho daň z pozemkov znížil zo sumy 7597,56 € na sumu 2090,05 € a daň zo stavieb v sume 4193,12 € nezmenil.

Krajský súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že v rozhodnutí žalovaného bol nesúlady rozsahu odvolania, dôvodov odvolania a výroku navrhnutého žalobcom (odvolanie žalobcu smerovalo k určenej dani z nehnuteľností, a to k pozemkom, nie k stavbám; petit odvolania žalobcu sa však vzťahoval k platobnému výmeru č. 000018/2004P-3 zo dňa 10.decembra 2008 ako celku, t.j. k pozemkom aj k stavbám). Podľa názoru krajského súdu mal žalovaný tento rozpor v odvolaní žalobcu odstraňovať. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalovaný opakovane vyzýval žalobcu na doplnenie odvolania, avšak v inom smere, pričom v záujme ustálenia predmetu, rozsahu odvolania, bolo nevyhnutné, aby žalovaný žalobcu vyzval, či jeho odvolanie smeruje aj proti dani zo stavieb, keďže žalobca napadol rozhodnutie správcu dane z nehnuteľností v celom rozsahu. Podľa názoru krajského súdu malo v daňovom konaní dôjsť k odstráneniu nesúlady medzi petitom a dôvodmi odvolania žalobcu proti platobnému výmeru mesta Tvrdošín. V prípade, že tento nesúlady nebol odstránený, mal sa žalovaný zaoberať napadnutým platobným výmerom mesta Tvrdošín v celom rozsahu, to znamená aj v časti určenej dane zo stavieb. Ak tento rozpor a nesúlady nebol odstránený v konaní pred správnym orgánom, tak následne nebol vyčerpaný ani celý predmet podaného odvolania žalobcom, čo krajský súd vyhodnotil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie žalovaného potvrdiť. Žalovaný nesúhlasil s názorom krajského súdu, pretože v zmysle § 48 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných

orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie mesta Tvrdošín v rozsahu požadovanom v odvolaní. Keďže problém vyrubenia dane z nehnuteľnosti na zdaňovacie obdobie roka 2004 žalobcovi pretrváva dlhší čas a napadnuté prvostupňové rozhodnutie bolo v poradí už štvrtým rozhodnutím správcu dane, boli vykonávané šetrenia v predchádzajúcich konaniach a vždy bola žalobcom spochybňovaná, resp. namietaná časť rozhodnutia, ktorou bola vyrubená daň z pozemkov. V odvolaniach žalobca uvádzal vždy len námietky súvisiace s nesprávnym zahrnutím výmer pozemkov do základu dane z pozemkov, k dani zo stavieb neuviedol žiadne námietky, ani dôkazy. V odvolaní zo dňa 29.decembra 2008 a v jeho doplneniach žalobca uviedol vždy len dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho námietok voči zahrnutiu výmer pozemkov do základu dane z pozemkov. Uvedený problém bol jediným dôvodom aj v predchádzajúcich odvolaniach. Nie je pravdou, že sa odvolací orgán sústredil len na preskúmanie dane z pozemkov; vo výzve č. I/228/5762-37390/09-992016 zo dňa 19.marca 2009 žalovaný uviedol požiadavku predložiť aj ďalšie dôkazy, resp. skutočnosti, ktorými žalobca preukazuje pravdivosť svojich tvrdení uvedených v odvolaní. V odpovedi na výzvu žalobca uviedol len dôkazy a skutočnosti súvisiace s daňou z pozemkov. Námietku voči zdaneniu stavieb žalobca nevzniesol ani na osobnom stretnutí dňa 8.septembra 2010, na ktorom boli prejednávané všetky námietky žalobcu proti platobnému výmeru č. 000018/2004P-3, číslo konania 000018/2004 zo dňa 10.decembra 2008. Problematikou dane zo stavieb sa žalovaný správny orgán zaoberal, nakoľko v súvislosti so zmenou miestnej príslušnosti k. ú. Oravice bolo potrebné riešiť aj stavbu viacúčelovej budovy – maštale súp. č. X., stojacej na parcele č. X. v k. ú. Oravice. K uvedenej stavbe sa žalobca vyjadril listom č. 57/2009/ZA zo dňa 14.septembra 2009. Rozdiel vo výmerách stavieb uvedených správcou dane a žalobcom predstavuje stavbu uvedenú v daňovom priznaní podanom správcovi dane obci Vitanová.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť; uplatnil si náhradu trov konania vo výške 151,65 €; zároveň žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky korigoval nesprávny právny názor krajského súdu a žalovaného na stanovisko Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/28138/2007-421, MF/28136/2007-421, MF/28130/2007, MF/28766/2007-421 všetky zo dňa 12.augusta 2008 a rozšíril dôvod, pre ktorý potvrdí rozsudok krajského

súdu aj o záväzný právny názor, že pre posúdenie otázky určenia príslušnosti správcu dane z nehnuteľnosti v tejto veci na rok 2004 platila výlučne úprava § 13 a § 14 zákona č. 317/1992 Zb., podľa ktorej správu dane z nehnuteľností vykonávala obec, na území ktorej sa k 1.januáru 2004 nehnuteľnosť nachádzala. Za týchto okolností potom nemožno na ujmu žalobcu posudzovať skutočnosť, že sa riadil zásadou hodnovernosti a záväznosti údajov katastra v zmysle § 70 a § 71 katastrálneho zákona. Žalobca však nesúhlasí s tou časťou odôvodnenia rozsudku krajského súdu, kde súd nepovažoval za nezákonný právny názor, ktorým sa riadil aj žalovaný, vyslovený Ministerstvom financií Slovenskej republiky č. MF/28138/2007-421 zo dňa 12.augusta 2008, č. MF/28136/2007-421. Uvedený záver preferoval ako príslušného správcu dane z nehnuteľnosti za rok 2004 mesto Tvrdošín, aj keď zápisy na príslušných listoch vlastníctva k 1.januáru 2004 pričleňovali uvedené územie obci Vitanová. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 S 4/2009 a 3 S 4/2009, z ktorých vyplýva, že právny názor Ministerstva financií Slovenskej republiky vyslovený k otázke posudzovania príslušnosti správcu dane pre územie Oravíc je nezákonný. Žalobca spochybňuje tú časť odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline, podľa ktorej sa žalobca nemohol dovoliť nevedomosti, že správcom dane z nehnuteľnosti je mesto Tvrdošín. Žalobca sa preto riadil stavom, aký vyplýval zo zápisov v katastri nehnuteľností a nasvedčoval v prospech obce Vitanová § 13 a § 14 zákona č. 317/1992 Zb.; podľa názoru žalobcu ide o ďalší dôvod zrušenia rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu ako aj internetovej stránke súdu www.nsud.sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je pripojený spis Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21 S 86/2009 a sp. zn. 10 S 72/03 ako aj administratívny spis žalovaného č. I/228/3509-27774/10/992016, zistil, že

žalobca podal daňové priznanie k dani z nehnuteľností na rok 2004 (z 27.januára 2004) správcovi dane mestu Tvrdošín. V tomto daňovom priznaní žalobca odviezol daň z nehnuteľností evidovaných na evidenčných listoch X. v k.ú. Tvrdošín a X. v k.ú. M., ktoré žalobca vlastnil alebo užíval. Výšku dane z nehnuteľností na rok 2004 žalobca vyčíslil na 42.257,30 Sk (1402,69 €) za pozemky a na 99.499,72 Sk (3302,79 €) za stavby.

Žalobca tiež podal daňové priznanie k dani z nehnuteľností na rok 2004 (28.januára 2004) správcovi dane obci Vitanová. V tomto daňovom priznaní žalobca odviezol daň z nehnuteľností evidovaných na evidenčnom liste X. (a podľa vyjadrení žalobcu aj na evidenčnom liste X.) v k.ú. Vitanová. Výška dane z nehnuteľností na rok 2004 bola žalobcom vyčíslená na 7566,10 Sk (251,15 €) z pozemkov a na 221,97 Sk (7,37 €) zo stavieb.

Rozhodnutím – platobným výmerom – správcu dane mesta Tvrdošín č. 000018/2004P-3 zo dňa 10.decembra 2008 (v poradí už štvrtým platobným výmerom dane z nehnuteľností na rok 2004) bola žalobcovi vyrubená daň z nehnuteľností na rok 2004 v celkovej výške 355.206,30 Sk (11.790,91 €), ktorá pozostáva z dane z pozemkov vo výške 228.884,35 Sk (7597,57 €) a z dane zo stavieb vo výške 126.321,95 Sk (4193,12 €). Správca dane odôvodil rozdiel medzi žalobcom priznanou daňovou povinnosťou a daňovou povinnosťou vyrubenou správcom dane tým, že žalobca v daňovom priznaní k dani z nehnuteľností na rok 2004 uviedol výmeru pôdy nižšiu o 6 390393 m², čo zodpovedá výmere nehnuteľností evidovaných na evidenčných listoch:

- č. X. v k.ú. T.,
- č. X. v k.ú. M.,
- č. X. v k.ú. Vitanová (ide o územie Oravíc, ktoré bolo nesprávne uvedené v k.ú. Vitanová),
- č. X. v k.ú. T.,
- č. X. v k.ú. M.,
- č. X. v k.ú. Vitanová (tiež ide o územie Oravíc, ktoré bolo nesprávne zapísané v k.ú. Vitanová)

a na listoch vlastníctva:

- č. X. v k.ú. T. a
- č. X. v k. ú. M.

Proti platobnému výmeru mesta Tvrdošín č. 000018/2004P-3 zo dňa 10.decembra 2008 podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal postup mesta Tvrdošín pri vyrubení dane z nehnuteľnosti. V odvolaní poukazoval najmä na výpočet dane z pozemkov, v petite odvolania však navrhoval zmeniť platobný výmer správcu dane ako celok a priznať daň z nehnuteľností (z pozemkov aj stavieb) vo výške 141.758,- Sk (4705,48 €).

Žalovaný svojím rozhodnutím č. I/228/5762-108532/2009/992016-r zo dňa 29.septembra 2009 v spojení s opravným rozhodnutím č. I/228/5762-108532/2009/992016-r zo dňa 29.septembra 2009 platobný výmer mesta Tvrdošín č. 000018/2004P-3 zo dňa 10.decembra 2008 zmenil tak, že vyrubenú daň z nehnuteľností zmenil zo sumy 11.790,71 € na 6283,17 € - z toho daň z pozemkov znížil zo sumy 7597,56 € na 2090,05 € a daň zo stavieb v sume 4193,12 € nezmenil. Žalovaný odôvodnil rozdiel medzi daňou z nehnuteľností vyrubenou správcou dane (mestom Tvrdošín) a žalovaným v tom, že žalobca užíva len poľnohospodársku pôdu, nepoľnohospodársku pôdu, na ktorej je hospodársky dvor v Tvrdošíne a zastavanú plochu v území Oravice (viacúčelovú hospodársku budovu). Pri započítaní územia Oravíc do platobného výmeru mesta Tvrdošín k dani z nehnuteľností na rok 2004 žalovaný vychádzal z právneho názoru Ministerstva financií Slovenskej republiky uvedeného v rozhodnutiach č. MF/28138/2007-421, MF/28136/2007-421, MF 28130/2007-421, MF/28766/2007-421 všetky z 12.augusta 2008. Podľa názoru žalovaného žalobca v odvolaní proti platobnému výmeru neuplatnil námietky k výpočtu dane zo stavieb, preto sa ňou v odvolacom konaní ani nezaoberal a nepreskúmaval správnosť jej vyrubenia. Z citovaných rozhodnutí Ministerstva financií Slovenskej republiky vyplýva, že na posúdenie miestnej príslušnosti správcu dane z nehnuteľnosti bola podstatnou skutočnosťou právoplatnosť rozhodnutia bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. 300-1740/1995 zo dňa 6.júna 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.septembra 1995. Vykonaním zmeny Správou katastra v Tvrdošíne v roku 2004 sa len odstránil protiprávny stav a ako vyplýva z vyjadrení úradu geodézie, kartografie a katastra č. LPO-837/2004/Ba zo dňa 27.februára 2004 vykonateľnosť rozhodnutia

Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici nebola podmienená jeho zápisom do katastra nehnuteľností, keďže katastrálny zákon neustanovoval osobitnú vykonateľnosť rozhodnutia vydaného v katastrálnom konaní, aj keď rozhodnutie bolo zapísané do operátu katastra až 11.mája 2004. Výkon samosprávnej pôsobnosti a prenesený výkon štátnej správy na území Oravíc teda prislúchal odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici mestu Tvrdošín, ktoré bolo aj správcom dane z nehnuteľnosti na rok 2004 na území Oravíc. Do zápisu tohto rozhodnutia do operátu katastra boli údaje o príslušnosti územia Oravíc na jednotlivých listoch vlastníctva evidované nesprávne.

Z vyjadrenia bývalého Okresného úradu v Tvrdošíne, katastrálneho odboru (ktoré bolo adresované žalobcovi) č. KO-198/2001 z 8.novembra 2001 vyplýva, že v roku 1993 na základe príkazu Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici boli presunuté popisné informácie katastra nehnuteľností územia Oravice (pozemok parc. č. X.-X.) z k.ú. Vitánová do k.ú. Tvrdošín; týmto úkonom bol spôsobený nesúlad popisných a geodetických informácií u nehnuteľností nachádzajúcich sa na území Oravíc, a toto evidovanie nehnuteľností bolo v rozpore s ustanoveniami katastrálneho zákona. Tento stav trval až do roku 2000 a bol odstránený opravou chyby v katastrálnom operáte dňa 20.septembra 2000 a od tejto doby sú uvedené nehnuteľnosti evidované v katastrálnom území Vitánová v rámci popisných aj geodetických informácií.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s tou časťou odôvodnenia rozsudku krajského súdu, v ktorej poukazuje na nedostatočné preskúmanie platobného výmeru mesta Tvrdošín zo strany žalovaného, t.j. výpočet dane z pozemkov ako aj dane zo stavieb. Z petitu odvolania žalobcu v daňovom konaní nepochybne vyplýva, že navrhoval zmeniť platobný výmer ako celok, teda zmeniť výpočet dane zo stavieb aj dane z pozemkov. Žalovaný je viazaný odvolaním žalobcu, dôvodmi odvolania a hlavne jeho petitom; rozsahom odvolania nie je viazaný len výnimočne, a to v prípade ak vyjdú najavo skutkové a právne okolnosti odvolávajúcim sa neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia (§ 48 ods. 2 zákon a č. 511/1992 Zb.). Ak existuje nesúlad medzi dôvodmi odvolania a petitom odvolania, potom žalovaný ako druhostupňový správny orgán odstraňuje nedostatky odôvodnenia odvolania a keď ich odstránenie zostane bezvýsledné, je viazaný petitom odvolania. V tomto prípade mal

žalovaný, súc viazaný petitom odvolania proti platobnému výmeru mesta Tvrdošín, preskúmať platobný výmer ako celok, teda vyrubenie dane z pozemkov ako aj dane zo stavieb. Keď tak neurobil, nedostatočne sa vysporiadal s odvolaním žalobcu, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/, písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ohľadom územia Oravíc zaujal iný právny názor ako krajský súd. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pre posúdenie miestnej príslušnosti správcu dane z nehnuteľností na rok 2004 na území Oravíc je potrebné ako predbežnú otázku vyriešiť územné začlenenie Oravíc do konkrétneho katastrálneho územia. V tejto súvislosti je nevyhnutné vychádzať z nasledovných rozhodnutí správnych orgánov a súdov ako aj príslušných ústavných a zákonných ustanovení:

A. Bývalý Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. 300-1740/1995 zo dňa **6.júna 1995** rozhodol o zamietnutí návrhu obce Vitanová, aby bola určená príslušnosť územia Oravíc do katastrálneho územia Vitanová, a zároveň určil, že územie Oravíc prislúcha do obce Tvrdošín.

Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky rozhodnutím č. LP-3340/1995 zo dňa **5.septembra 1995** potvrdil rozhodnutie bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. 300-1740/1995 zo dňa 6.júna 1995 a zamietol odvolanie obce Vitanová proti rozhodnutiu katastrálneho úradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 6 SŽ 188/1995 zo dňa **31.januára 1996** zamietol žalobu obce Vitanová proti rozhodnutiu Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LP-3340/1995 zo dňa 1995. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nadobudol právoplatnosť 12.februára 2006.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. II. ÚS 88/01 zo dňa **2.mája 2002** vyslovil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozsudkom sp. zn. 6 SŽ 188/1995 z 31.januára 1996 neporušil právo obce Vitanová s výnimkou verejného vyhlásenia rozsudku.

B. Katastrálny úrad v Žiline prikázal Správe katastra Tvrdošín listom č. KÚ/2002/776 zo dňa 28.februára 2002, aby dôsledne vykonala rozhodnutia bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. 300-1740/1995 zo dňa 6.júna 1995 a Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LP-3340/1995 z 5.septembra 1995 ako aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 SŽ 188/1995 z 31.januára 1996.

Z dôvodu pretrvávajúcej nečinnosti Správy katastra Tvrdošín mesto Tvrdošín podalo na Krajský súd v Žiline návrh na začatie konania vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy. O tomto návrhu rozhodol **Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10 S 72/03-113** zo dňa **31.októbra 2003**, ktorým Správe katastra Tvrdošín nariadil vykonať v katastrálnom operáte zápis údajov súbor parciel Oravíc u pozemkov KN parc. č. X.-X., ktoré boli v čase vydania uznesenia krajského súdu (t.j. k 31.októbru 2003) vedené v k.ú. Vitanová, ich zápis do súboru popisných a geodetických informácií k.ú. Tvrdošín do 60 dní od právoplatnosti uznesenia. Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10 S 72/03 nadobudlo právoplatnosť 11.marca 2004; posledný deň lehoty na vykonanie zápisu bol 11.máj 2004.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č.k. III. ÚS 2/05-31 zo dňa **11.januára 2005** odmietol sťažnosť obce Vitanová proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 10 S 72/03-113 zo dňa 31.októbra 2003 ako zjavne neopodstatnenú.

C. Vláda Slovenskej republiky svojím **uznesením č. 261** zo dňa **13.marca 2002** konštatovala, že podľa právneho rozboru je právnym stavom súčasný zapísaný stav (k 13.marcu 2002 – v katastri nehnuteľností zapísané územie Oravíc do k.ú. Vitanová) v katastri nehnuteľností a tento stav sú povinné rešpektovať katastrálne orgány a ďalšie orgány štátnej správy až do doby, kým nebude potrebné vykonať prípadnú zmenu na základe postupu predpokladaného právnym poriadkom Slovenskej republiky. Vláda zároveň odporučila obci Vitanová vykonať miestne referendum, v ktorom obyvatelia „územia Oravíc“ rozhodnú o svojej územnej príslušnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd prvostupňový) rozsudkom sp. zn. 7 Sž 107/02 zo dňa 13.novembra 2002 zrušil uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 261 zo dňa 13.marca 2002.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako súd dovolací) rozsudkom sp. zn. M-Sždov 26/03 zo dňa 23.marca 2004 v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora zrušil rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ako súdu prvostupňového) sp. zn. 7 Sž 107/02 zo dňa 13.novembra 2002 a konanie zastavil (s odôvodnením, že vláda Slovenskej republiky nie je správnym orgánom, ktorého rozhodnutie by mohlo byť predmetom preskúmavania súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku).

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením č.k. IV. ÚS 125/05-19 zo dňa 4.mája 2005 sťažnosť primátora Tvrdošína a mestského zastupiteľstva mesta Tvrdošín proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M-Sždov 26/03 zo dňa 23.marca 2004 odmietol ako podanú oneskorene.

- D.** Správa katastra Tvrdošín vykonala v katastrálnom operáte zápis údajov súboru popisných a geodetických informácií parciel Oravíc u pozemkov KN parc. č. X.-X. do k.ú. Tvrdošín až **11.mája 2004**, teda v posledný deň 60-dňovej lehoty stanovenej Krajským súdom v Žiline v uznesení č.k. 10 S 72/03-113 zo dňa 31.októbra 2003.

Pri zápise územia Oravíc (parciel č. X.-X.) do k.ú. Tvrdošín (z k.ú. Vitanová) išlo o opravu chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon). Podľa ods. 1 písm. a/ citovaného ustanovenia katastrálneho zákona správa katastra opraví údaje katastra, v prípade, že sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 79 ods. 1 (§ 59 ods. 4 katastrálneho zákona). Katastrálnym operátom sa rozumie súbor dokumentačných materiálov obsahujúcich údaje katastra z jedného katastrálneho

územia, ide teda o všetky listiny a dokumenty z jedného katastrálneho územia a všetky údaje v nich (§ 3 ods. 9 katastrálneho zákona).

V konaní je nesporné, že údaje v katastrálnom operáte (do 10.mája 2004) týkajúce sa územia Oravíc boli v rozpore s verejnými listinami – právoplatnými rozhodnutiami bývalého Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici č. 300-1740/1995 zo dňa 6.júna 1995, Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LP-3340/1995 zo dňa 5.septembra 1995 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sž 188/1995 zo dňa 31.januára 1996 (bližšie uvedenými pod písmenom A. odôvodnenia tohto rozsudku). Podľa uvedených verejných listín územie Oravíc patrilo a patrí do k.ú. Tvrdošín. Keďže v čase právoplatnosti týchto verejných listín bolo v katastri nehnuteľností (evidenčných listoch) územie Oravíc začlenené do k.ú. Vitanová, Správa katastra bola povinná postupom podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona túto chybu opraviť. Urobila tak až 11.mája 2004 (v posledný deň lehoty určenej Krajským súdom v Žiline v uznesení č.k. 10 S 72/03-113 zo dňa 31.októbra 2003). Keďže išlo o opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorého údaje boli v rozpore s verejnou listinou (právoplatnými rozhodnutiami správnych orgánov a súdov), má to vplyv aj na vznik, zmenu a zánik práv k nehnuteľnostiam, teda vlastníckych práv, práv k dani z nehnuteľností z toho plynúcich a podobne. Podľa ustanovenia § 59 ods. 4 katastrálneho zákona až od 11.mája 2004 (kedy došlo k oprave chyby v katastrálnom operáte týkajúcej sa územia Oravíc) boli vlastníci dotknutých nehnuteľností, nájomcovia povinní odvádzať daň z nehnuteľností mestu Tvrdošín ako správcovi dane z nehnuteľnosti; do 10.mája 2004 tak boli povinní urobiť v prospech obce Vitanová. Vychádzajúc z uvedeného mesto Tvrdošín v čase podania daňového priznania žalobcu (27.januára 2004) nebolo v postavení kompetentného správcu dane za územie Oravíc. V tejto súvislosti však Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že nespochybňuje verejné listiny uvedené pod písmenom A. odôvodnenia tohto rozsudku.

Správu dane z pozemkov a dane zo stavieb vykonávala v rozhodnom období obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádzala podľa stavu k 1.januáru zdaňovacieho obdobia (§ 13 ods. 1 prvá veta, § 14 ods. 1 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti v znení účinnom do 31.októbra 2004; ďalej len zákon č. 317/1992 Zb.). Pre určenie osoby daňovníka ako aj správcu dane boli rozhodujúce údaje zapísané

v katastri nehnuteľností (§ 2 zákona č. 317/1992 Zb.). Pri daniach, kde predmetom zdanenia je nehnuteľnosť, je miestne príslušný správca dane, v ktorého územnom obvode sa predmetná nehnuteľnosť nachádza (§ 3 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.). Územný obvod, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť, sa určuje podľa zápisov v katastri nehnuteľností. Kataster slúži ako informačný systém, najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, **na daňové účely a poplatkové účely**, na oceňovanie nehnuteľností a podobne (§ 2 katastrálneho zákona). Preto, v čase podania daňového priznania žalobcu k dani z nehnuteľností na rok 2004 k nehnuteľnostiam vedeným v evidenčných listoch č. X. a X. pre k.ú. Vitanová (územie Oravíc) bol rozhodujúci stav k 1.januáru 2004 a zápis v katastri nehnuteľností (evidenčný list).

Napokon, žalobca odviedol daň z nehnuteľností evidovaných na evidenčných listoch č. X. a č. X. v k.ú. Vitanová (územie Oravíc) na rok 2004 obci Vitanová ako správcovi dane z nehnuteľností (daňové priznanie z 28.januára 2004), čo potvrdil aj starosta obce Vitanová a zástupca žalovaného na pojednávaní pred krajským súdom dňa 17.júna 2010 (zápisnica z pojednávania č.l. 67 súdneho spisu). V záujme zachovania právnej istoty ako základného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane, ktorí spravujú daň totožného druhu (v tomto prípade daň z nehnuteľností) zdaňovali totožný predmet dane (v tomto prípade nehnuteľností evidovaných na evidenčných listoch č. X. a X. – územie Oravíc) a aby obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane (dane z nehnuteľností) v prospech každého z nich za identický predmet dane v tom istom zdaňovacom období. Inak povedané, mesto Tvrdošín ako správca dane z nehnuteľností nemôže žalobcovi vyrubiť daň z nehnuteľností za nehnuteľnosti, ktoré sa v čase podania daňového priznania žalobcu (27.januára 2004) podľa evidenčných listov nachádzali v k.ú. Vitanová, nakoľko tieto sa v čase podania daňového priznania nachádzali v k.ú. Vitanová a nie v k.ú. Tvrdošín. Žalobca si svoju daňovú povinnosť voči obci Vitanová ako správcovi dane splnil, daň priznal a aj odviedol. V opačnom prípade, by bol žalobca v jednom a tom istom zdaňovacom období nezákonne zaťažený dvojitou daňovou povinnosťou, ktorej predmetom by boli identické nehnuteľnosti, čo je v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zásadou zákonnosti podľa § 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.

Je nepochybné, že nečinnosťou správy katastra pri oprave chyby v katastrálnom operáte a zaevidovaní územia Oravíc do katastrálneho územia Tvrdošín na základe právoplatných a vykonateľných rozhodnutí správnych orgánov a súdov uvedených v bode A. odôvodnenia tohto rozsudku utrpel správca dane mesto Tvrdošín ujmu, ktorú však nie je oprávnený vymáhať v podobe dane z nehnuteľnosti voči subjektom (daňovníkom), ktorí túto škodu nespôsobili, a najmä, ktorí si svoju daňovú povinnosť splnili a za svoje nehnuteľnosti, či už vo vlastníctve alebo v nájme, daň riadne a včas odvedli. Odvedli ju síce inému správcovi dane ako je mesto Tvrdošín, ale to im nemôže byť na ujmu, pretože vychádzali v dobrej viere z údajov zapísaných v katastri nehnuteľností. Mesto Tvrdošín ako správca dane z nehnuteľností sa môže náhrady škody za ujmu svojich práv (vlastníckych, majetkových) domáhať inými právnymi prostriedkami, avšak nie v daňovom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto neakceptoval postup žalovaného o vyrubení dane z nehnuteľností za územie Oravíc na rok 2004 pre správcu dane mesto Tvrdošín, ktorý mal vychádzať z právnych názorov Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/28138/2007-421, MF/28136/2007-421, MF/28130/2007, MF/28766/2007-421 všetky zo dňa 12. augusta 2008, pretože tieto nevychádzali z citovaných ustanovení katastrálneho zákona, zákona č. 317/1992 Zb. ani zákona č. 511/1992 Zb. Napokon, rozhodnutie Ministerstva financií Slovenskej republiky č. MF/28143/2007-23 zo dňa 29. októbra 2008, ktoré riešilo identickú problematiku dane z nehnuteľností na území Oravíc a príslušnosť správcu dane z nehnuteľností, bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 S 4/2009-30 zo dňa 15. júna 2010, ktoré nebolo v súdnom konaní napadnuté odvolaním.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21 S 86/2009-72 zo dňa 17. júna 2010 ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a dôvody rozsudku krajského súdu rozšíril.

Žalovaný je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v tomto rozsudku (§ 250j ods. 6 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta a § 211 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta, § 211 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 151,65 €. Náhradu trov konania odvolací súd určil podľa § 11 ods. 3, § 15 písm. a/ a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Celková suma náhrady trov odvolacieho konania pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby:

- vyjadrenie k odvolaniu vo veci samej zo 17. augusta 2010 – 120,23 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- režijný paušál – 7,21 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky),
- daň z pridanej hodnoty 19% zo sumy 127,45 € = 24,21 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. mája 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová